



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
រដ្ឋបាលជលផល

លេខ: ១៤៥ ជជ

សេចក្តីសម្រេច
ស្តីពី

គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសសម្រាប់ការប្រើឱសថវ៉ែតក្នុងត្រីប្រកម្ម

ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល ទទួលបន្ទុកជា
ប្រធានរដ្ឋបាលជលផល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៦/០១១ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីជលផល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦២២/០០៦ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២២ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៩១២/០០៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាប៊ីដាម ស្តីពីនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនចំពោះសារធាតុគីមី និងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់ក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ របស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យអនាម័យសត្វ និងផលិតផលមានដើមកំណើតពីសត្វ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៤៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីអនាម័យនៃម្ហូបអាហារសំរាប់មនុស្ស
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការកែសម្រួលអត្តនាយកដ្ឋាននៃក្រសួង ទៅជាអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ការដំឡើងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ រដ្ឋបាលជលផលឱ្យមានថ្នាក់ស្មើអត្តនាយកដ្ឋាន ការដំឡើងនាយកដ្ឋានក្សេត្រសាស្ត្រនិងកែលម្អដឹកនាំកសិកម្ម ឱ្យទៅជាអត្តនាយកដ្ឋានកសិកម្ម និងការកែសម្រួលអត្តនាយកដ្ឋានចំការកៅស៊ូ ទៅជាអត្តនាយកដ្ឋានកៅស៊ូស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានឃើញប្រកាសលេខ៣៨៦ ប្រក.កសក.ប ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃអង្គភាពរបស់រដ្ឋបាលជលផល
- បានឃើញប្រកាសលេខ៦៨១ ប្រក.កសក.ប ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ស្តីពីការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ការិយាល័យនិងមន្ទីរពិសោធន៍ចំណុះនាយកដ្ឋាន និងវិទ្យាស្ថានក្រោមឱវាទរដ្ឋបាលជលផល
- បានឃើញប្រកាសលេខ១១៣ ប្រក.កសក.ប ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ការិយាល័យចំណុះមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្មសមុទ្រ
- យោងតាមការចាំបាច់របស់រដ្ឋបាលជលផល

ស ម្រេ ច

ប្រការ ១ .-

សេចក្តីសម្រេចនេះ កំណត់អំពីគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសសម្រាប់ការប្រើឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្ម ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សំដៅធានាសុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារនិងការពារសុខភាពសាធារណៈ ស្របតាមគោលការណ៍ណែនាំនិងស្តង់ដារពាក់ព័ន្ធរបស់គណៈកម្មាធិការកូដិចអន្តរជាតិ (Codex Alimentarius) និងក្រមសុខភាពវិសត្វរបស់អង្គការសុខភាពសត្វពិភពលោក (WOAH Aquatic Animal Health Code) ។

ប្រការ ២ .-

សេចក្តីសម្រេចនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះកសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម កន្លែងផលិត នាំចូល-នាំចេញ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ ចែកចាយ លក់ដុំនិងលក់រាយឱសថវិសត្វ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ប្រការ ៣ .-

គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពីការប្រើឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្ម ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធ នៃសេចក្តីសម្រេចនេះ។

ប្រការ ៤ .-

សេចក្តីសម្រេច ឬបទបញ្ជាទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ ៥ .-

ប្រធាននាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីយ័កម្ម ប្រធាននាយកដ្ឋានកិច្ចការរដ្ឋបាលនិងនីតិកម្ម ប្រធាននាយកដ្ឋានបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងគុណភាព គ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទរដ្ឋបាលជលផល ត្រូវសហការផ្សព្វផ្សាយនិងអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

ថ្ងៃពុធ ១៣ កើត ខែ ឆ័ត្រ ឆ្នាំថោះ បញ្ចស័ក ព.ស ២៥៦៧
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២២ ខែ ៧ ឆ្នាំ ២០២៤

ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល ទទួលបន្ទុកជា

ប្រធានរដ្ឋបាលជលផល



ព័ន្ធ សុផា

បង្គាប់ជូន ៖

- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- រដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត
- ដូចប្រការ៥
"ដើម្បីអនុវត្ត"
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធ

ភ្ជាប់សេចក្តីសម្រេចលេខ: ៩៩៩ ប្រ ចុះថ្ងៃទី៤៤ ខែ ៥៧ ឆ្នាំ២០២៤

**គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស
សម្រាប់ការប្រើឱសថវារីសត្វក្នុងវារីប្បកម្ម
ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា**

មាតិកា

ពាក្យបំព្រួញ

១. សេចក្តីផ្តើម

២. គោលបំណង

៣. វិសាលភាព

៤. ការអនុញ្ញាតនិងហាមឃាត់ការឱសថវារីសត្វ

- ៤.១ ឱសថវារីសត្វដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើក្នុងវារីប្បកម្ម
- ៤.២ ឱសថវារីសត្វដែលហាមឃាត់ប្រើក្នុងវារីប្បកម្ម
- ៤.៣ ការប្រើឱសថវារីសត្វសម្រាប់ព្យាបាលវារីសត្វ

៥. ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម

- ៥.១ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មឱសថវារីសត្វ
- ៥.២ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មចំណីវារីសត្វ
- ៥.៣ ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មឱសថវារីសត្វ

៦. ការត្រួតពិនិត្យសំណល់ឱសថវារីសត្វក្នុងវារីសត្វនាំចូល

៧. សមត្ថកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវ

- ៧.១ អង្គភាពទទួលបន្ទុកមានសមត្ថកិច្ច
- ៧.២ មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីប្បកម្ម
- ៧.៣ ការទទួលខុសត្រូវរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីប្បកម្ម
- ៧.៤ ការទទួលខុសត្រូវរបស់វារីប្បកម្ម ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីប្បកម្ម

តារាងបំព្រួញ

AHD	: Furazolidone metabolite
AMTZ	: Furaltadone metabolite
AMR	: Antimicrobial Resistance
AOZ	: Nitrofurantoin metabolite
CSLI	: Clinical Standard Laboratory Institute
DMZ	: Dimetridazole
GAqP	: Good Aquaculture Practice
HMMNI	: Hydroxy Dimetridazole
IPZ	: Ipronidazole
IPZ-OH	: Hydroxy ipronidazole
MNZ	: Metronidazole
MNZ-OH	: Hydroxymetronidazole
MRL	: Maximum Residue Levels
RMR	: Risk Management Review
RNZ	: Ronidazole
SEM	: Nitrofurazone metabolite
WOAH	: World Organization for Animal Health

១. សេចក្តីផ្តើម

វារីវប្បកម្ម បាននិងកំពុងមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា សម្រាប់ចូលរួមបំពេញនូវតម្រូវការទីផ្សារ ក្នុងស្រុក និងជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ តាមរយៈការនាំចេញផលវារីវប្បកម្ម។ និន្នាការនេះ បានជំរុញឱ្យផ្នែក ផលិតកម្មមានការប្រើឱសថវិសត្វ និងសារធាតុគីមីផ្សេងៗ ជាច្រើននៅក្នុងវារីវប្បកម្ម ក្នុងគោលបំណង ដើម្បី ការពារវារីវសត្វដែលចិញ្ចឹមកុំឱ្យងាយរងគ្រោះទៅនឹងជំងឺជាច្រើន បញ្ហាសុខភាព និងបង្កើនទិន្នផលផងដែរ។ ការធ្វើ វារីវប្បកម្មត្រូវពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើការប្រើឱសថវិសត្វ ដើម្បីទទួលបានផលិតភាពកាន់តែខ្ពស់ តាមរយៈការ ការពារនឹងជំងឺឆ្លងជាច្រើនដោយសារមេរោគ បាក់តេរី ផ្សិត និងប៉ារ៉ាស៊ីត ប៉ុន្តែការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វដែលមិន អាចគ្រប់គ្រងបាន និងមិនសមស្របនឹងជំងឺអាចនាំឱ្យបង្កហានិភ័យចំពោះភាពស្មុំនឹងមេរោគ ដែលនៅទីបំផុតនឹងប៉ះ ពាល់ដល់ប្រព័ន្ធផលិតកម្ម និងបរិស្ថានទាំងមូល។

ការការពារការឆ្លងជំងឺនៅក្នុងវារីវប្បកម្ម អាចត្រូវបានធានា តាមរយៈការអនុវត្តគោលការណ៍អនុវត្តវារីវប្បកម្ម ល្អ (GAQP) ជាពិសេសផ្ដោតលើការគ្រប់គ្រងគុណភាពទឹក គុណភាពចំណី និងការធ្វើអនាម័យឱ្យបានសមស្រប។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឱសថវិសត្វ និងសារធាតុគីមីផ្សេងៗ ត្រូវបានប្រើជាច្រើនសតវត្សមកហើយ ដែលជាកត្តា គន្លឹះសម្រាប់ទទួលបានជោគជ័យក្នុងសកម្មភាពវារីវប្បកម្ម។ ដូច្នេះ ទាមទារឱ្យមានការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យឱ្យ បានល្អប្រសើរលើសុខភាពវារីវសត្វ គុណភាពទឹក គុណភាពចំណី ការបង្កាត់ ភ្ជាស់ និងការបំប៉នវារីវសត្វ ព្រមទាំងការ ដឹកជញ្ជូន និងការកែច្នៃផលវារីវប្បកម្ម។

ឱសថប្រឆាំងមេរោគ (ឱសថអង់ទីប៊ីយ៉ូទិក) ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យផលិតកម្មសត្វ ដោយ ឡែកចំពោះវារីវសត្វ ក៏មានប្រើប្រាស់ឱសថប្រឆាំងមេរោគមួយចំនួនក្នុងវារីវប្បកម្មផងដែរ។ ឱសថទាំងនេះត្រូវបាន ប្រើប្រាស់ តាមរយៈបញ្ចូលលាយក្នុងចំណី និងខ្លះទៀតតាមរយៈការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ ឱសថអង់ទីប៊ីយ៉ូទិកទាំងនេះមិនរលាយក្នុងខ្លួនត្រី ឬវារីវសត្វប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពមួយរយភាគរយនោះទេ ហើយ ភាគច្រើនកម្រិតឱសថប្រឆាំងមេរោគទាំងនេះបានក្លាយជាបញ្ហាកង្វល់ជាសកល។ ភាពស្មុំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ (AMR) នៅក្នុងវារីវប្បកម្មបានកើតចេញពីការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វមិនបានត្រួតពិនិត្យបានល្អ ឬមិនអនុវត្តន៍តាម បច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវ ហើយនៅទីបំផុត សំណល់ឱសថទាំងនេះបាននិងកំពុងបង្កើនលទ្ធភាពចំពោះភាពស្មុំនឹងឱសថ ប្រឆាំងមេរោគចូលទៅក្នុងបរិស្ថានទាំងមូល ហើយរួមផ្សំជាមួយការបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុថែមទៀតនោះបានផ្តល់ ឱកាសបង្កើនហានិភ័យកាន់តែខ្ពស់ដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស និងជីវៈចម្រុះនៅក្នុងប្រព័ន្ធទឹក ហើយនឹងបង្កឱ្យខាតបង់ដល់សេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ដំណោះស្រាយប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បី ចូលរួមកាត់បន្ថយភាពស្មុំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ គឺត្រូវតែគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វក្នុង វារីវប្បកម្មឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព។

នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសអាស៊ីមួយចំនួន កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្មត្រូវបានរៀបចំរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយការចិញ្ចឹមសត្វ ផ្សេងៗ អនុវត្តន៍ជាលក្ខណៈប្រពលវប្បកម្ម ដែលនាំឱ្យមានការបំពុលបរិស្ថាន និងសំណល់ឱសថនៅក្នុងអាហារ ដែលបង្កឱ្យមានភាពស្មុំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ (AMR) ជាច្រើន។ ការប្រើឱសថវិសត្វខុសបច្ចេកទេសអាចបង្ក ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានលើសុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារ បន្ទាប់មកប៉ះពាល់ដល់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មជាសកល។ ឧទាហរណ៍ សំណល់ឱសថ Chloramphenicol ត្រូវបានបង្ហាញថា មានការព្រួយបារម្ភដល់សុខភាពមនុស្ស ហើយត្រូវបានហាម ឃាត់ការប្រើឱសថប្រភេទនេះសម្រាប់ការធ្វើវារីវប្បកម្មជាទូទៅ។ កង្វល់ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ត្រូវបាននាំមកនូវ ការវិវត្តន៍ និងការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើឱសថវិសត្វក្នុងខ្សែច្រវាក់ផលិតកម្មវារីវប្បកម្មដែល ទាមទារឱ្យគោរពតាមគោលគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសឱ្យបានត្រឹមត្រូវនិងខ្ជាប់ខ្ជួន។

គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស សម្រាប់ការប្រើឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្មនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយ រដ្ឋបាលជលផល សហការជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្ម (UNIDO) ក្នុងគោលបំណង ដើម្បីជំរុញឧត្តមានវត្ថុ (Best Practice) សម្រាប់ការប្រើឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្ម និងកាត់បន្ថយភាពស៊ាំនឹង ឱសថប្រឆាំងមេរោគជាអតិបរិមា ដោយផ្អែកលើអភិក្រមសុខភាពតែមួយ (One Health Approach) ដែលជាវិធី សាស្ត្ររួមបញ្ចូលគ្នា និងសហការពហុវិស័យ សម្រាប់សម្រេចបាននូវគោលបំណងរួម ក្នុងការលើកកម្ពស់សុខភាព របស់មនុស្ស សត្វ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីមានភាពប្រសើរឡើង ព្រមទាំងទទួលស្គាល់អំពីទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធ និង អាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមករវាងសុខភាពរបស់មនុស្ស សត្វ រុក្ខជាតិ និងបរិស្ថានកាន់តែទូលំទូលាយ និងមាន តុល្យភាពប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

២. គោលបំណង

គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសនេះ មានគោលបំណងគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វ ក្នុងវារីវប្បកម្ម ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីធ្វើសុខដុមនីយកម្មជាមួយគោលការណ៍ណែនាំនិងស្តង់ដារនានា របស់គណៈកម្មាធិការកូដិចអន្តរជាតិ (Codex) និងក្រមសុខភាពសត្វរបស់អង្គការសុខភាពសត្វពិភពលោក (WOAH)។

៣. វិសាលភាព

គោលការណ៍ណែនាំនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងទិសដៅការកាត់បន្ថយនូវភាពស៊ាំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ (អង់ទីប៊ីយ៉ូទិក) ក្នុងផលវារីវប្បកម្ម ជាអតិបរិមា ដើម្បីចូលរួមការការពារសុខភាពសាធារណៈ និងជំរុញការនាំចេញផល ផលិតផលជលផលកម្ពុជា ទៅកាន់ទីផ្សារអន្តរជាតិ។

គោលការណ៍ណែនាំនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះកសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម កន្លែងផលិត នាំចូល-នាំចេញ ធ្វើ សន្និធិ វេចខ្ចប់ ចែកចាយ លក់ដុំនិងលក់រាយឱសថវិសត្វ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ចំពោះការតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យសំណល់ឱសថវិសត្វ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងវារីវប្បកម្ម ត្រូវអនុវត្ត តាមគោលការណ៍បច្ចេកទេសសម្រាប់កម្មវិធីជាតិតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យសំណល់ឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្ម ដែល កំណត់សេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋបាលជលផល។

៤. ការអនុញ្ញាតនិងហាមឃាត់ការប្រើឱសថវិសត្វ

៤.១ ឱសថវិសត្វដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើក្នុងវារីវប្បកម្ម

ឱសថវិសត្វត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើក្នុងគោលបំណង សម្រាប់លើកកម្ពស់ផលិតភាព និងផលិតផល ដើម្បី ចូលរួមជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព ប៉ុន្តែការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វត្រូវស្ថិតក្នុងលក្ខណៈប្រុង ប្រយ័ត្ន និងទទួលខុសត្រូវខ្ពស់របស់អ្នកប្រើប្រាស់ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យចំពោះការកើតមាន និងរីករាលដាលនៃ ភាពស៊ាំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគក្នុងបរិស្ថានទឹក។ ការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្ម ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅក្នុង កម្រិតអប្បបរមា ដោយអនុលោមតាមក្រមប្រតិបត្តិរបស់កូដិច និងគោលការណ៍អនុវត្តន៍វារីវប្បកម្មល្អ (GAqP)។

ការកំណត់សំណល់អតិបរិមា (MRL) និងអនុសាស្ត្រគ្រប់គ្រងហានិភ័យរបស់អង្គការ FAO (RMR) ចំពោះ ផលិតផលនៃឱសថវិសត្វ អ័រម៉ែន និងឱសថវិសត្វជាក់លាក់ណាមួយ ដែលមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុង

វារីវប្បកម្មត្រូវយោងតាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់កូដិច និងការណែនាំបច្ចេកទេស ស្តីពីការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ សម្រាប់សំណល់នៃឱសថវិសត្វក្នុងផលិតកម្មវារីវប្បកម្ម។

ការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្ម ត្រូវគោរពតាមការណែនាំ ស្តីពីដែនកំណត់សំណល់អតិបរិមា និង ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យលើភាពស្មុំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ អ័រម៉ូន និងសារធាតុមួយចំនួន ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ក្នុងវារីវប្បកម្ម។ MRL និង RMR ត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំ ហើយកំណែចុងក្រោយបំផុតដែលអាចប្រើបានគួរ តែត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាការណែនាំស្តីពីដំណើរការនៃការអនុម័តឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្មនៅកម្ពុជា។

ឱសថវិសត្វដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើក្នុងវារីវប្បកម្មមិនត្រូវប្រើជា "ឱសថ សម្រាប់ ជំរុញការលូតលាស់" បានឡើយ។ ឱសថវិសត្វដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុងវារីវប្បកម្មដែលអនុលោមតាមកម្រិត សំណល់អតិបរិមា (MRL) របស់កូដិច មានឈ្មោះដូចតារាងខាងក្រោម៖

តារាង ១. បញ្ជីឈ្មោះសារធាតុសកម្មនៃឱសថវិសត្វ ឬសមាធាតុ និងកម្រិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់

ល.រ	ឈ្មោះ	កម្រិតសំណល់អតិបរិមា (MRL)
1	Oxytetracycline	100 µg/kg
2	Amoxicillin	50 µg/kg
3	Ampicillin	50 µg/kg
4	Emamectin benzoate (anti-parasite)	100 µg/kg
5	Ciprofloxacin	0.5 µg/kg
6	Enrofloxacin	0.5 µg/kg
7	Erythromycin	200 µg/kg
8	Colistin	150 µg/kg
9	Florfenicol	1000 µg/kg
10	Sulphadiazine	100 µg/kg
11	Sulphadimethoxine	100 µg/kg
12	Sulphadimidine	100 µg/kg
13	Sulfamethoxazole	100 µg/kg
14	Tetracycline	100 µg/kg
15	Doxycycline	100 µg/kg
16	Trimethoprim	50 µg/kg

ការប្រើប្រាស់ឱសថប្រឆាំងមេរោគ (អង់ទីប៊ីយ៉ូទិក) ក្នុងវារីវប្បកម្ម មានភាពខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងពីការប្រើប្រាស់ ឱសថក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់មនុស្ស និងវិស័យផលិតកម្មសត្វលើគោក។ អតិសុខុមប្រាណដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ជំងឺវិសត្វក្នុងទឹក គឺមានភាពខុសគ្នាពីមេរោគដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសត្វមានឈាមក្តៅ ដូច្នេះការអនុម័តការប្រើប្រាស់ ត្រូវផ្អែកលើការវាយតម្លៃសម្រាប់តម្រូវការក្នុងផលិតកម្ម និងការវាយតម្លៃលើហានិភ័យចំពោះសុខភាពមនុស្ស។

៤.២ ឱសថវិសត្វដែលហាមឃាត់ប្រើក្នុងវារីវប្បកម្ម

សារធាតុសកម្មនៃឱសថវិសត្វ ឬសមាសធាតុគីមីដែលត្រូវបានហាមឃាត់ប្រើប្រាស់ក្នុងវារីវប្បកម្ម កន្លែង បង្កាត់-ភ្ជាស់ និងកន្លែងកែច្នៃ ក្នុងទំរង់ជាចំណីវិសត្វ ការព្យាបាល សារធាតុលាងសម្អាត និងសារធាតុសម្លាប់មេ រោគ ជាអាទិ៍ ដូចតារាងខាងក្រោម៖

តារាង ២. បញ្ជីឈ្មោះសារធាតុសកម្មនៃឱសថវាសត្វ ឬសមាធាតុគីមីហាមឃាត់

១	Aristolochia spp and by-products
២	Trifluralin
៣	Chloramphenicol
៤	Chloroform
៥	Chlorpromazine
៦	Colchicine
៧	Dapsone
៨	Dimetridazole
៩	Metronidazole
១០	Nitrofurantoin (AHD, AMOZ, AOZ, SEM)
១១	Ronidazole
១២	Dyes (Malachite Green and Leucomalachite Green, Crystal Violet and Leucocrystal Violet, Methylenblue, leuco Methylenblue)
១៣	Iprnidazole
១៤	Nitroimidazoles (HMMNI, RNZ, DMZ, IPZ, IPZ-OH, MNZ, MNZ-OH)
១៥	Clenbuterol
១៦	Diethylstilbestrol (DES)
១៧	Glycopeptides
១៨	Trichlorfon (Dipterex)
១៩	Gentian Violet (Crystal violet)
២០	Fluoroquinolones
២១	Methyltestosterone
២២	Ormetoprim
២៣	Medbenzazole
២៤	Ivermectin
២៥	Praziquantel
២៦	Plant protection products and biocide (Trichlorfon and Cypermethrin)

៤.៣ ការប្រើឱសថវាសត្វសម្រាប់ព្យាបាលវាសត្វ

ការប្រើឱសថវាសត្វក្នុងការព្យាបាលវាសត្វ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានការឆ្លងរីករាលដាលនៃជំងឺណាមួយដែលត្រូវបានស៊ើបអង្កេតនិងវិនិច្ឆ័យដោយមន្ត្រីជំនាញវាសត្វ ឬអ្នកជំនាញផ្នែកសុខភាពវាសត្វតែប៉ុណ្ណោះ ហើយត្រូវអនុវត្តតាមក្រមប្រតិបត្តិរបស់ WOAH។

ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យត្រូវអនុវត្តជាពីរកម្រិត៖ ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យកម្រិតទី១ គឺត្រូវពិនិត្យលើរោគសញ្ញាវាសត្វដែលមានជំងឺ និងការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យកម្រិតទី២ គឺត្រូវពិនិត្យដោយប្រើប្រាស់មីក្រូទស្សន៍លើស្នាមដំបៅ ឬការធ្វើតេស្តមីក្រូជីវសាស្ត្រ ឬធ្វើតេស្តផ្ទាល់ជាមួយឱសថប្រឆាំងមេរោគ ដោយប្រើស្តង់ដារវិធីសាស្ត្រវិភាគ ដូចជាស្តង់ដារ CLSI ជាអាទិ៍។

ការចម្លងជំងឺនៅក្នុងប្លង់វាសត្វក្នុងស្រុក ឬបរទេស អាចមានសភាពលឿនណាស់ មិនដូចការចម្លងជំងឺនៅក្នុងប្លង់សត្វលើគោកទេ។ ក្នុងករណីរកឃើញថា ត្រី ឬវាសត្វមួយចំនួននៅក្នុងស្រុក ឬបរទេសជំងឺ មន្ត្រីអធិការកិច្ចវាសត្វត្រូវផ្តល់បទបញ្ជាបច្ចេកទេសដល់វាសត្វរក ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានឱ្យធ្វើការព្យាបាលត្រី ឬវាសត្វទាំងអស់ក្នុង

ស្រះ ឬបែរនោះ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យប្រើវិធីសាស្ត្រ មេតាហ្វីឡាក់ស៊ីស (Metaphylaxis) ប្រសិនបើការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ បញ្ជាក់ថា ហានិភ័យនេះកើតឡើងដោយសារ បាក់តេរី ឬប៉ារ៉ាស៊ីត។

សារធាតុសកម្ម និងសមាសធាតុនៃឱសថប្រឆាំងមេរោគ សម្រាប់ផ្សំឱសថវ៉ិសតូ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យប្រើ ប្រាស់សម្រាប់ជំរុញការលូតលាស់ទាំងនៅក្នុងកន្លែងភ្លាស់ ឬថែបំប៉នដំណាក់កាលវិវឌ្ឍន៍នោះទេ ប៉ុន្តែប្រភេទ អ័រម៉ូនដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ការប្តូរភេទ ឬបង្កាត់ពូជអាចត្រូវបានអនុញ្ញាត ប្រសិនបើមានការចាំបាច់។

ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងភាពស៊ាំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ (អង់ប៊ីយ៉ូទិក) និងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ឱសថ វ៉ិសតូប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ និងប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់នៅក្នុងវិវឌ្ឍន៍ ឱសថវ៉ិសតូទាំងនោះមិនត្រូវបាន អនុញ្ញាតឱ្យប្រើជាប្រចាំ ឬប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងផ្សេងដូចជា ប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើអនាម័យ បន្ថែមជាចំណីបំប៉ន ឬការងារដទៃសម្រាប់ជួយដល់ការគ្រប់គ្រងកសិដ្ឋាននោះទេ។

ការសិក្សាបែបវិទ្យាសាស្ត្រជាច្រើនបានបង្ហាញថា ការប្រើប្រាស់ឱសថប្រឆាំងមេរោគ (អង់ប៊ីយ៉ូទិក) ដើម្បី ជំរុញការលូតលាស់ ឬបង្កើនទិន្នផល អាចនាំឱ្យមានការវិវត្តនៃភាពស៊ាំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ។

ឱសថប្រឆាំងមេរោគ ឬអង់ប៊ីយ៉ូទិកដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ការព្យាបាលមនុស្ស ត្រូវបានហាមឃាត់ប្រើ ប្រាស់សម្រាប់ការព្យាបាលវ៉ិសតូ ឬបន្ថែមទៅក្នុងចំណីវ៉ិសតូនោះឡើយ។ បញ្ជីថ្នាំអង់ប៊ីយ៉ូទិក ឬក្រុមអង់ប៊ីយ៉ូទិក ដែលប្រើសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺរបស់មនុស្ស សម្រាប់ការព្យាបាលជាក់លាក់ណាមួយគួរតែត្រូវបានពិនិត្យឱ្យបានទៀង ទាត់ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រ ឬព័ត៌មានលេចឡើងថ្មីៗ។

៥. ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម

៥.១ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មឱសថវ៉ិសតូ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមានបំណងធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ទិញ-លក់ ចែកចាយ ឬ/និង ធ្វើសន្និធិឱសថវ៉ិសតូ គ្រប់ប្រភេទក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- រាល់ទិញ-លក់ ចែកចាយ និងធ្វើសន្និធិឱសថវ៉ិសតូគ្រប់ប្រភេទត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលជលផល។
- រាល់ប្រភេទឱសថវ៉ិសតូ ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីជាមុន ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីសម្រាប់ការចុះបញ្ជីឱសថ វ៉ិសតូ ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលជលផល។
- រាល់ប្រភេទឱសថវ៉ិសតូ ដែលធ្វើចរាចរ ទិញ លក់ ចែកចាយ ឬ/និង ធ្វើសន្និធិសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុង វិវឌ្ឍន៍ ត្រូវវេចខ្ចប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងដាក់ស្លាកសញ្ញាឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាភាសាខ្មែរនូវព័ត៌មានដូច ខាងក្រោម៖

១. ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្ម៖
២. ឈ្មោះទូទៅ៖
៣. ប្រសិទ្ធភាពឱសថវ៉ិសតូ៖
៤. ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរោងចក្រផលិត៖
៥. ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានអ្នកនាំចូល៖
៦. កម្រិតនៃសារធាតុសកម្ម សមាសធាតុ និងសារធាតុបន្ថែម៖
៧. ប្រភេទគោលដៅ៖
៨. របៀបប្រើប្រាស់៖
៩. ដំបូន្មាន/បម្រាម៖
១០. សីតុណ្ហភាពរក្សាទុក៖
១១. លេខឡូត៍៖
១២. កាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់៖

- ឱសថវាវីសត្វដែលស្តុកនិងដាក់លក់ត្រូវធានាថា ឱសថវាវីសត្វទាំងនោះត្រូវបានរក្សាទុកនៅសីតុណ្ហភាពត្រឹមត្រូវតាមការណែនាំសម្រាប់ផលិតផល ឬរោងចក្រ។
- ក្នុងករណី ឱសថវាវីសត្វហួសកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់នៃការប្រើប្រាស់ ត្រូវបោះចោលប្រកបដោយសុវត្ថិភាពទៅតាមការកំណត់នៃប្រភេទកាកសំណល់ជីវវេជ្ជសាស្ត្រ ដើម្បីការពារផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់មនុស្ស និងបរិស្ថាន។
- របៀបប្រើឱសថវាវីសត្វក្នុងវារីវប្បកម្មត្រូវផ្អែកលើការណែនាំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលកំណត់ដោយនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម។

៥.២ ចំណីសម្រាប់វាវីសត្វ

- រាល់ទិញ លក់ និងចែកចាយចំណីវាវីសត្វគ្រប់ប្រភេទត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលជលផល។
- រាល់ចំណីវាវីសត្វ និងគ្រឿងផ្សំចំណីវាវីសត្វដែលនាំចូល ឬផលិតក្នុងស្រុក មិនត្រូវមានសមាសធាតុនៃឱសថវាវីសត្វដែលហាមឃាត់ ឬមិនអនុញ្ញាត ដូចក្នុងតារាង ២. ដោយស្ថិតក្រោមស្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មផលិតផលជាប្រភេទ "អ័រមនសម្រាប់ជំរុញការលូតលាស់" បានឡើយ។
- ក្រុមហ៊ុនផលិតចំណីសត្វនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវធានានិងបញ្ជាក់អំពីអវត្តមាននៃសមាសធាតុឱសថវាវីសត្វហាមឃាត់ ឬមិនអនុញ្ញាតដូចក្នុងតារាង ២. ក្នុងស្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មផលិតផល។
- ចំណីលាយឱសថវាវីសត្វនាំចូលអាចត្រូវបានអនុញ្ញាត តែក្នុងករណីពិសេសដែលមានការតម្រូវ ហើយរាល់ចំណីវាវីសត្វនាំចូលត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់អំពីអវត្តមាននៃសមាសធាតុនៃឱសថវាវីសត្វហាមឃាត់ ឬមិនអនុញ្ញាតមានក្នុងតារាង ២.។
- ឱសថវាវីសត្វដែលប្រើប្រាស់លាយផ្សំជាមួយចំណីគឺជាឱសថវាវីសត្វដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីនិងអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋបាលជលផល សម្រាប់ប្រើក្នុងវារីវប្បកម្មតែប៉ុណ្ណោះ។

៥.៣ ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មឱសថវាវីសត្វ

- ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មនូវផលិតផលឱសថវាវីសត្វសម្រាប់ប្រើក្នុងវារីវប្បកម្ម អាចនាំឱ្យមានការប្រើហួសកម្រិតនិងប្រើប្រាស់ខុសបច្ចេកទេស ដូច្នេះរាល់ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលជលផល។

៦. ការត្រួតពិនិត្យសំណល់ឱសថវាវីសត្វក្នុងវារីវប្បកម្មនាំចូល

- រាល់ការនាំចូលត្រីមេពូជ ឬកូនត្រីពូជ ត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់សុខភាពដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសនាំចេញដោយបញ្ជាក់អំពីសុខភាពវាវីសត្វ និងអវត្តមាននៃមេរោគឆ្លងនានាយោងតាមបទបញ្ញត្តិជាតិ និងតាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់អង្គការសុខភាពសត្វពិភពលោក។
- រាល់ការនាំចូលត្រីមេពូជ ឬកូនត្រីពូជ ត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់សុខភាព មុនចាប់ផ្តើមដឹកជញ្ជូននាំចូល ហើយត្រូវជូនដំណឹងដល់សមត្ថកិច្ចជំនាញនៃរដ្ឋបាលជលផល ដើម្បីពិនិត្យនិងយល់ព្រមលើឯកសារនាំចូលរួមមានវិញ្ញាបនបត្រសុខភាពជាមុនសិន មុននឹងទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូល។
- វិញ្ញាបនបត្រសុខភាពដែលបញ្ជាក់ពីសុខភាពវាវីសត្វ ចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសចេញត្រូវធានាថា វាវីសត្វនាំចូល (កូនពូជ ឬមេពូជ) គ្មានសំណល់ឱសថវាវីសត្វហាមឃាត់។

- វាវិសត្វនាំចូល (កូនពូជ ឬមេពូជ) ត្រូវធានាថា សុខភាពល្អ ឬ គ្មានជំងឺឆ្លងណាមួយ (Specific Pathogen Free)។

៧. សមត្ថកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវ

៧.១ អង្គភាពទទួលបន្ទុកមានសមត្ថកិច្ច

រដ្ឋបាលជលផល គឺជាអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលមាននាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្មជាសេនាធិការ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យការប្រើឱសថវិសត្វ សារធាតុសកម្ម សមាសធាតុផ្សំ ដែលត្រូវបាននាំចេញ នាំចូល ផលិតលាយផ្សំ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ធ្វើសន្និធិ ផ្គត់ផ្គង់ ចែកចាយ លក់ សម្រាប់ប្រើក្នុងវារីវប្បកម្មនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីធានាចំពោះសុខុមាលភាព ឬជីវិតរបស់មនុស្ស សត្វ វារីវប្បជាតិ និងការការពារបរិស្ថាន។

នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម ជាអង្គភាពទទួលបន្ទុកវារីវប្បកម្ម មានសិទ្ធិណែនាំស្តីពីបច្ចេកទេសប្រើឱសថវិសត្វក្នុងវារីវប្បកម្ម និងតាមដាន ត្រួតពិនិត្យលើឱសថវិសត្វដែលត្រូវបានអនុញ្ញាត ហាមឃាត់ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពតាមការចាំបាច់។

៧.២ មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីវប្បកម្ម

មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីវប្បកម្ម គឺជាមន្ត្រីជំនាញវារីវប្បកម្មដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងអធិការកិច្ចវារីវប្បកម្ម។ មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីវប្បកម្ម មានសិទ្ធិធ្វើអង្កេត ឬត្រួតពិនិត្យនៅកន្លែងបង្កាត់ភ្នាស់ កន្លែងចិញ្ចឹម ទីតាំងកសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម ទីតាំងទិញ លក់ និងស្តុកទុកនៃឱសថវិសត្វ គ្រប់ពេលវេលា ទោះបីដោយមានការជូនដំណឹងទុកជាមុន ឬគ្មានការជូនដំណឹងទុកជាមុន។

មន្ត្រីជំនាញវារីវប្បកម្ម ត្រូវបានតែងតាំងដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋបាលជលផល។

៧.៣ ការទទួលខុសត្រូវរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីវប្បកម្ម

មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីវប្បកម្ម មានតួនាទី និងភារកិច្ចក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និងមានសិទ្ធិផ្តល់ការណែនាំបច្ចេកទេស ឬបញ្ជាបច្ចេកទេស សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចវារីវប្បកម្ម ត្រូវអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យប្រកបដោយស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់ ដើម្បីផ្តល់ការណែនាំបច្ចេកទេស សម្រាប់ប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការពិចារណាលើសុខភាពសត្វ និងមិនផ្អែកលើការគិតគូរសេដ្ឋកិច្ចឡើយ។

៧.៤ ការទទួលខុសត្រូវរបស់វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម

វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម ត្រូវប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋបាលជលផល សម្រាប់ជាឱសថព្យាបាល ឬមេតាហ្វីឡាក់ស៊ីស (Metaphylaxis) តែប៉ុណ្ណោះ មិនត្រូវប្រើក្នុងគោលបំណងផ្សេងណាមួយឡើយ។

វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម ត្រូវប្រើប្រាស់ឱសថវិសត្វដែលមានការវេចខ្ចប់បានត្រឹមត្រូវ មានស្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មច្បាស់លាស់ និងមានការពន្យល់ណែនាំ ស្តីពីការប្រើប្រាស់ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ៤.១ នៃគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសនេះ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម អាចប្រើឱសថដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី និងអនុញ្ញាត ដោយរដ្ឋបាលជលផល ហើយត្រូវអនុវត្តការបញ្ឈប់ការប្រើមុនពេលប្រមូលផល តាមការពន្យល់ណែនាំបច្ចេកទេស លើស្លាកសញ្ញា ឬតាមការណែនាំរបស់មន្ត្រីជំនាញវារីវប្បកម្ម។

វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម ត្រូវរក្សាទុកដាក់ឱសថវាសិក្ខុឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ហើយត្រូវបោះចោល សំបក ឬសំណល់នៃឱសថវាសិក្ខុដែលប្រើប្រាស់រួចក្នុងធុងសម្រាម ឬទីកន្លែងត្រឹមត្រូវ ជាសំណល់ជីវៈគ្រោះថ្នាក់។

វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម ត្រូវកត់ត្រារាល់ការប្រើប្រាស់ឱសថវាសិក្ខុក្នុងកសិដ្ឋានរបស់ខ្លួន និង ត្រូវសហការល្អក្នុងផ្តល់នូវព័ត៌មានជូនទៅឱ្យនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម នៃរដ្ឋបាលជលផល ក្នុងករណីមានការ តម្រូវ។

វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម ត្រូវកត់ត្រារាល់ព័ត៌មាន ស្តីពីការប្រើឱសថវាសិក្ខុ និងជំងឺដែលត្រូវបាន ធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ កាលបរិច្ឆេទនៃការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ កាលបរិច្ឆេទនៃវេជ្ជបញ្ជា កាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើមនិងបញ្ចប់នៃការប្រើ ឱសថវាសិក្ខុ និងរយៈពេលប្រមូលផល។

វារីវប្បករ ឬម្ចាស់កសិដ្ឋានវារីវប្បកម្ម ត្រូវផ្តល់កិច្ចសហការជាមួយមន្ត្រីជំនាញវារីវប្បកម្ម ឬអ្នកពាក់ព័ន្ធឱ្យ បានពេញលេញនិងមានប្រសិទ្ធភាព។

-ចប់ -